

Det, jeg vil spørge fru Lene Espersen om, er selvfølgelig det her med, at fru Lene Espersen nu siger, at fordi der er nogle unionsmodstandere, som sagde det som det var, nemlig at det var svært at forestille sig, at vi kunne stemme ja til Amsterdamtraktaten og efterfølgende melde os ud af Schengen, at så har vi stemt om Schengen. Svaret vi fik dengang, da vi forelagde regeringen og også fru Lene Espersen det her problem, var jo, at vi sagtens kunne sige ja til Amsterdam og efterfølgende melde os ud af Schengen.

Så er det jeg på den baggrund med de svar spørger fru Lene Espersen: Hvis vi skal have en afstemning om det danske retlige forbehold, vil fru Lene Espersen så give befolkningen mulighed for også at tage stilling til Schengenaftalen? For jeg kan forstå, at fru Lene Espersen anerkender, at det er befolkningen, der skal sætte grænserne for, hvor langt vi skal gå i EU-samarbejdet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der skal ikke opstå myter, og derfor vil jeg endnu en gang holde fast i, at den procedure, vi har i forbindelse med EU-samarbejde på det retlige og indre område, finder sted inden for de rammer, som der har været aftalt mellem regeringen og Folketinget, og de består i samråd i Retsudvalget med oversendelse af faktisk notat forinden og ligeledes til Europaudvalget. Der møder både indenrigsministeren og jeg selv op og gennemgår punkterne, og der er mulighed for Folketingets medlemmer for at stille uddybende mundtlige spørgsmål i forbindelse med afholdelse af møderne.

På samme vis har vi på Schengenområdet lavet en procedure, der består i, at vi også her oversender faktuelle notater om, hvad der skal foregå på Schengens eksekutivkomitémøder, og der også her afleveres notater.

Så lad nu være med at skabe et indtryk af, at det her foregår hen over hovedet på Folketinget. Det gør det jo ikke, og når fru Pernille Frahm tidligere har efterlyst, at der også skal være involvering udefra, vil jeg endnu en gang oplyse fru Pernille Frahm om, at der er lavet et forberedelsesudvalg, og at dette forberedelsesudvalg, al den stund det her er et mellemstatsligt samarbejde, ikke er et decideret specialudvalg. Men det er et forberedelsesudvalg, hvor vi har involveret folk udefra, bl.a. Advokatrådet og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Så jeg har altså svært ved at forstå, hvad det er fru Pernille Frahm bebrejder os ud over det, at der har været et ønske om, at disse frie fugle udefra skulle forpligte sig til at komme med udtalelser i forberedelsesudvalget, som vi skulle kunne referere over for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalget. Jeg har tilkendegivet, at det vil jeg være indstillet på og undersøge muligheden for i det fremadrettede arbejde.

Der kan også være problemer forbundet med det, sådan at Advokatrådet og Det Danske Center for Menneskerettigheder ikke vil sidde og føle sig bundet af at komme med erklæringer og udtalelser.

Vi har lovet over for SF, at det er et spørgsmål, som regeringen overvejer, og det vil vi undersøge nærmere. Men jeg synes ikke, det er fair af fru Pernille Frahm her at fremføre det som grundlag for at sige, at der ikke er åbenhed, for det er der.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg kan vist godt svare fru Pernille Frahm og hr. Kristian Thulesen Dahl samtidig, for de spørger begge to til Schengen, og jeg vil sige det endnu en gang, for jeg tror nemlig ikke, at fru Pernille Frahm lyttede til, hvad det var, jeg sagde.

Mit svar var til hr. Kristian Thulesen Dahl, som spurgte, om ikke vi skulle have en særskilt afstemning om Schengen, og til det sagde jeg, at hvis der skal være nogen som helst form for sammenhæng – det kan man naturligvis ikke forlange, men det kan man da anmode om – i den politik, som Dansk Folkeparti fører, kan man altså ikke køre avisannoncer og kæmpetragtationer, hvor man siger til de danske vælgere i forbindelse med afstemningen om Amsterdamtraktaten, at det drejer sig om, hvorvidt den danske grænsekontrol skal fjernes eller ej: I stemmer om Schengen. Så bliver der efterfølgende et stort flertal, der siger ja, og så spørger hr. Kristian Thulesen Dahl gudhjælpemig igen, om vi skal have en afstemning om det.

Hvis man skulle tro Dansk Folkepartis argumentation, er befolkningen blevet spurgt.

Jeg vil så sige, jeg mener slet ikke, at den her slags ting skal ud til folkeafstemning, ligesom jeg heller ikke mener, at Agenda 2000 eller alle mulige andre ting, vi vedtager på EU-plan eller konventioner, der bliver indgået, skal sendes ud til folkeafstemning. Det er noget, vi skal sørge for her i Folketinget. Det, der skal til folkeafstemning, er de undtagelser, der er lavet af den